

Liturgia domácej cirkvi

6. nedeľa, cezročné obdobie „B“

1. Úvodné obrady

Na stôl položte kríž alebo ikonu alebo obraz Sv. Rodiny, zažatú sviecu a Sv. Písmo.

Skratka **V** označuje otca, matku, prípadne podľa situácie niekoho iného, kto vedie liturgiu; skratka **S** označuje spoločné odpovede.

V: V mene Otca i Syna i Ducha Svätého.

S: Amen.

V: S vdácnosťou voči nebeskému Otcovi sa dnes opäť schádzame ako domáca cirkev na našej rodinnej liturgii. Chceme si znovu uvedomiť, že Pán je tu, že je prítomný v našich životoch a že je stále verný svojmu slovu, ktorým nás uistuje: „*Hľa, ja som s vami po všetky dni, až do skončenia sveta.*“ (Mt 28, 20). Otvorme mu svoje srdcia, pretože sa túži dotknúť a vstúpiť do svätyne nášho bytia. Sme si vedomí aj našich slabostí a hriechov, preto s odvahou, vierou i pokorou malomocného povedzme Ježišovi: „*Ak chceš, môžeš ma očistiť.*“ Môžeme si byť istí jeho kladnou odpoveďou:

S: „*Chcem, buď čistý!*“ (Mk 1, 40-41)

V: Pane, v tejto chvíli ticha ťa prosíme o odpustenie našich previnení. Zhliadni vo svojom milosrdenstve na nás a odpusť nám naše hriechy, ktoré sme spáchali myšlienkami, slovami, skutkami alebo zanedbaním dobrého.

Chvíľ'a ticha

V: Na znak vzájomného odpustenia si teraz dajme znak pokoja. (Primeraným spôsobom a podľa zváženia si prítomní vymenia znak pokoja)

V: Dobrotivý Otče, ty nás uistuješ, že prebývaš v tých, čo ťa milujú, žijú podľa tvojich zákonov lásky a majú čisté srdce. Naplň naše srdcia svojou milosťou a pomáhaj nám žiť tak, aby bol každý z nás i celá naša rodina tvojím dôstojným príbytkom. O to ťa prosíme skrze Krista, tvojho Syna a nášho Pána.

S: Amen.

2. Spoločná modlitba Žalmu 139 (ak je možné, môže sa spievať)

V: *Chválim ťa, Pane, že som vznikol tak zázračne.*

Pane, ty ma skúmaš a vieš o mne všetko; *

ty vieš, či sedím a či stojím.

Už zďaleka vnímaš moje myšlienky: †

či kráčam a či odpočívam, ty ma sleduješ. *

A všetky moje cesty sú ti známe. **S:**

Ved' ty si stvoril moje útroby, *

utkal si ma v živote mojej matky.

Chválim ťa, že si ma utvoril tak zázračne; †

všetky tvoje diela sú hodny obdivu *
a ja to veľmi dobre viem. **S:**
Moje údy neboli utajené pred tebou, †
keď som vznikol v skrytosti, *
utkávaný v hĺbinách zeme. **S:**
Tvoje oči ma videli, keď som ešte nebol stvárnený *,
a v tvojej knihe boli zapísané všetky moje dni,
len pomyselné, lebo som ešte ani jeden neprežil. **S:**
Bože, aké vzácne sú pre mňa tvoje myšlienky *
a ich počet aký je obrovský.
Skúmaj ma, Bože, a poznaj moje srdce; *
skúmaj ma a všímaj si moje cesty.
Pozri, či nejdem bludnou cestou, *
a ved' ma po ceste k večnosti. **S:**

3. Evanjeliový úryvok

V: Čítanie zo svätého evanjelia podľa Marka (Mk 1, 40-45)

K Ježišovi prišiel istý malomocný a na kolenách ho prosil: „Ak chceš, môžeš ma očistiť.“
Ježiš sa zl'utoval nad ním, vystrel ruku, dotkol sa ho a povedal mu: „Chcem, buď čistý!“
Malomocenstvo z neho hneď zmizlo a bol čistý.

Potom mu prísne pohrozil, ihneď ho poslal preč a povedal mu: „Daj si pozor a nikomu nič nehovor, ale choď, ukáž sa kňazovi a prines za svoje očistenie obeť, ktorú predpísal Mojžiš – im na svedectvo.“

Lenže on, sotva odišiel, začal všade hovoriť a rozchyrovať, čo sa stalo, takže Ježiš už nemohol verejne vojsť do mesta, ale zdržiaval sa vonku na opustených miestach. No i tak prichádzali k nemu ľudia zovšadiaľ.

V: Počuli sme slovo Pánovo.

S: *Chvála tebe, Kriste.*

4. Zamyslenie

V: Keď čítame v dnešnom evanjeliu príbeh o malomocnom, asi sa vieme celkom dobre vžiť do jeho situácie. Malomocenstvo je infekčnou chorobou, ktorá existuje aj dnes. Ročne sa ňou nakazí okolo 250 tisíc ľudí. Je to choroba, ktorá sa objavuje na koži v podobe rôznych pl'uzgierov a často zasahuje aj ruky, osobitne články prstov, čím človek stráca citlivosť. V Ježišovej dobe to bola skoro nevyliciteľná choroba. Malomocní museli žiť v ustavičnej karanténe a nemohli sa vôbec so zdravými ľuďmi stretávať, aby ich nenakazili. Aby ľudia mohli z dostatočnej vzdialenosti rozpoznať malomocného, malomocný musel navonok vzbudzovať istý odpor, musel nosiť roztrhaný odev, musel mať neupravené vlasy a zakrytú bradu (teda istý druh rúška) a už zďiaľky musel na seba upozorniť tým, že kričal: „Nečistý! Nečistý!“ (porov. Lv 13, 46). Títo ľudia nemohli dokonca bývať v mestách či dedinách. Ich bydliskom boli rozličné jaskyne, ďaleko od miest, kde žili zdraví ľudia.

Viete, ktorý z piatich zmyslov (zrak, čuch, chuť, sluch, hmat), ktorými nás ľudí Pán Boh obdaroval je u človeka najviac vyvinutý a je v podstate vlastný len človekovi? (Možnosť interakcie). Hmat, jemná motorika. Práve tento zmysel je často krát u malomocných zasiahnutý. Človek stratí cit. Ruky sú orgán, vďaka ktorému môžeme pracovať, tvoriť, písať, jesť... Ich najdôležitejšou funkciou však je, že vedia prejavovať lásku v podobe nehy, pohladenia, dotyku, objatia. Podanie rúk je symbolom priateľstva a istého druhu blízkosti medzi ľuďmi. Práve to si môžeme uvedomiť za posledný rok asi najviac, keď sa pre epidémiu nemôžeme s niektorými blízkymi osobami stretnúť, objat' ich, podať im ruku, aby sme sa vzájomne chránili. Aj my sa v súčasnosti tak trochu sa podobáme malomocným z Ježišovej doby. Ten, kto má Covid musí sa izolovať a žiť minimálne 14 dní v karanténe, nesmie sa stretávať so zdravými ľuďmi, a hoci nemusí kričať, že je nakazený, predsa len sa musí nahlásiť u lekára a oznámiť, že je chorý, zároveň má kontaktovať aj tých ľudí, s ktorými sa za posledné dni stretol, aby im oznámil, že je infekčný a že nimi môžu byť aj oni.

Choroba malomocenstva, či Covid nám na jedenej strane ukazujú krehkosť nášho tela a celého nášho bytia. Áno, naše telo môže byť nebezpečné a to nielen pre druhých, ale dokonca aj pre nás samých. Môže nás ohroziť na živote. Na druhej strane nám skúsenosť choroby môže povedať niečo pozitívne o našom tele. Čo? Že telo, ktoré nám Boh dal, je stvorené preto, aby zjavilo lásku. Ako môže naše telo zjaviť lásku? (Možnosť interakcie). Objatie, dotyk, úsmev, pohladenie, skutky služby... to všetko je „jazykom“, ktorým k nám hovoria naši blízni, že nás majú radi a že im na nás záleží. Vďaka telu môžeme budovať vzťahy. Telo každého je domovom, v ktorom sa každý z nás má cítiť dobre a bezpečne. Vďaka telu môžeme vytvárať vzťahy, pretože ono je priestorom vzťahov. Pekne to vyjadril náš slovenský básnik Milan Rúfus: „Dve rúčky deťom stvoril Boh: pre ocka jednu, druhú mame.“

Malomocenstvo môže postihnúť aj našu dušu, naše srdce. Aj to môže byť plné pľuzgierov, vredov a nečistoty. Malomocenstvo srdca sa prejavuje neschopnosťou budovať vzťahy lásky s blíznymi. Navonok sa to prejaví aj tele, ktoré prestane hovoriť jazykom lásky a začne hovoriť jazykom hnevu, urážok, hádok, klamstiev, vysmievania sa... Malomocenstvo duše robí moje srdce izolovaným od iných, s nikým nič nechcem mať, môžem sa zavrieť do vlastnej ulity a myslieť len na seba. Malomocenstvo srdca spôsobuje, že naše srdce sa stane necitlivým voči druhým.

Vakcínou, či antibiotikom voči malomocenstvu duše je Ježiš a jeho milosrdná očisťujúca láska, ktorou nás chce liečiť a zároveň chrániť pred vírusom hriechu. Z našej strany sa vyžadujú tri veci. Prvou je **odvaha**. Aj malomocný z evanjelia ju musel mať, a bola iste veľká – ved' sa napriek chorobe odvážil prísť až k Ježišovi. Odkiaľ sa vzala jeho odvaha? Z viery. Veril, že len Ježiš ho môže vyliečiť. Druhou je naša **viera** v moc Ježišovho odpustenia. A tretia je **pokora**. Tak, ako si malomocný bol vedomý svojej choroby, aj my si musíme priznať, že sme chorí, že sme hriešni a s pokorou prosiť Ježiša: „Ak chceš môžeš ma očistiť.“ A čo urobí Ježiš? Zľutuje sa nad nami, vystrie ruku, dotkne sa nás, pretože ako skutočnému lekárovi mu ide o naše uzdravenie a nebojí sa nášho hriechu a následne rozhodne povie: „Chcem, buď čistý!“ V tej chvíli začne pôsobiť Božia láska v našom srdci a naše telo bude môcť opäť hovoriť jazykom tejto lásky. Začne zjavovať

nielen ľudskú, ale dokonca Božiu lásku. Odvaha, viera a pokora – tri prostriedky, ktoré nás priblížia k zdraviu duše i tela.

(Ak niekto chce, môže sa podeliť o krátku myšlienku, ktorá ho oslovila z Božieho slova)

V: Teraz môžeme využiť naše hudobné talenty a spolu si zaspievať pieseň a osláviť ňou dobrého Pána Boha

(Je možné spolu zaspievať pieseň napr. Tvoja láska dvíha ma, alebo aj inú vhodnú pieseň. Text piesne i akordy – [tu](#). Ak niektorí členovia rodiny hrajú na nejaký hudobný nástroj, môžu ho využiť...)

5. Vďaky a prosby

(Vďaky a prosby si môžu jednotliví členovia rozdeliť a postupne predniesť.)

V: Pane, v tejto chvíli ťa chceme chváliť a ďakovať ti za všetky dary a milosti, ktorými si nás obdaril aj v tomto týždni. Volajme spoločne:

S: Chválime ťa Pane a ďakujeme ti.

- Ježišu, ďakujeme ti za tvoju milosrdnú lásku, ktorou sa nás dotýkaš a ktorou uzdravuješ naše srdce i naše telo. **S:**
- Ježišu, ďakujeme ti, že ty sám si vzal na seba ľudské telo, aby si to naše, mocou vykúpenia znovu urobil chrámom tvojho Ducha – chrámom tvojej lásky. **S:**
- Ježišu, ďakujeme ti za našich rodičov a starých rodičov i za všetkých príbuzných a známych, že nám svojou láskou zjavujú to, ako veľmi nás miluješ. **S:**
- Ježišu, ďakujeme ti za sv. Otca, za našich biskupov a kňazov, ktorí nám cez sviatosť zmierenia umožňujú zakúsiť dotyk tvojho odpustenia a milosrdenstva. **S:**
- Ježišu, ďakujeme ti za našich učiteľov a vychovávateľov. **S:**
- Ježišu, ďakujeme ti za všetkých lekárov, zdravotné sestry a všetkých zdravotníkov, ktorí sa starajú o chorých a pomáhajú im. **S:**

(Jednotliví členovia môžu povedať vlastné vďaky.)

V: Pane, s odvahou, vierou a pokorou, s akou k tebe prišiel malomocný muž, aj my sa v tejto chvíli chceme na teba obrátiť a prosiť ťa.

S: Prosíme ťa, vyslyš nás.

- Ježišu, daj, nech sú naše srdcia stále naplnené vďačnosťou za dar života. **S:**
- Ježišu, prosíme ťa, aby si nás zbavil malomocenstva duše, osobitne hriechov necitlivosti, hnevu, egoizmu a všetkého, čo ju poškráha. **S:**
- Ježišu, daj, aby sme dokázali prijať vlastné telo aj s jeho nedokonalosťami. **S:**
- Ježišu, prosíme ťa, aby naše telo bolo vždy prítomkom tvojho Ducha, aby vždy hovorilo jazykom lásky a tak bolo živým znamením teba a tvojej dobroty. **S:**
- Ježišu, ty si dobrý pastier a nikdy neopúšťaš svoj ľud; prosíme ťa, daruj našej diecéze otca biskupa, ktorého srdce bude horieť tvojou láskou a pastierskou starostlivosťou. **S:**
- Ježišu, buď pre všetkých chorých, trpiacich a umierajúcich zdrojom sily, nádeje a pokoja. **S:**
- Ježišu, zbav našu krajinu i celý svet pandémie a pomáhaj všetkým lekárom, zdravotníkom a tým, ktorí sa o chorých starajú a opatrujú ich.
- Ježišu, osveď svojím Duchom politikov a všetkých, ktorí sú zodpovední za riadenie našej vlasti, aby ich rozhodnutia slúžili spoločnému dobru. **S:**
- Ježišu, otvor brány svojho kráľovstva všetkým zosnulým z našej rodiny. **S:**

(Jednotliví členovia môžu povedať vlastné prosby.)

6. Modlitba duchovného svätého prijímania

V: Keďže dnes, ani v najbližších dňoch nemôžeme ísť do kostola a prijať Pána Ježiša v Eucharistii, chceme ho prijať skrze duchovné sväté prijímanie. Na chvíľu sa stíšme vo svojom srdci

Chvíľka ticha

V: Teraz pomaly a sústredene prednesme spoločne nasledujúcu modlitbu:

Všetci sa spoločne modlia:

Môj Ježišu, verím, že si v Najsvätejšej oltárnej sviatosti skutočne prítomný.

Klaniam sa ti a milujem ťa nadovšetko.

Z lásky k tebe ľutujem všetky svoje hriechy.

Sľubujem, že sa budem vyhýbať každej hriešnej príležitosti.

Moja duša túži po tebe, ale keďže ťa teraz sviatostne nemôžem prijať,

príd' aspoň duchovne so svojou milosťou do môjho srdca.

Daj, aby som vždy žil v tvojej milosti, a tak plnil tvoju vôľu.

Ty žiješ a kraluješ na veky vekov. Amen. *(sv. Alfonz z Ligouri)*

7. Modlitba Pána (Členovia rodiny sa môžu chytiť za ruky.)

V: Teraz sa s dôverou a láskou obráťme na nášho nebeského Otca a modlime sa tak, ako nás to naučil sám Pán Ježiš.

S: Otče náš...

8. Záverečné požehnanie (Rodičia požehnajú deti tak, že im dajú na čelo znak kríža. Podobne manželia sa požehnajú vzájomne tak, že si dajú na čelo znak kríža. Pritom hovoria nasledujúce slová:)

(Meno) Žehnám Ťa v mene Otca, i Syna, i Ducha Svätého. Amen.

V: Zakončíme našu domácu liturgiu tým, že Márii, Kráľovnej rodiny i sv. Jozefovi, zveríme našu rodinu, našu farnosť, celú Cirkev, našu vlasť i celé ľudstvo, najmä tých, ktorí sa nachádzajú v ťažkostiach a utrpeniach.

S: Zdravas Mária... alebo Pod tvoju ochranu...

V: Svätý Jozef, ochranca rodín

S: Oroduj za nás!

V: Dobrorečme Pánovi.

S: Bohu vd'aka.